

EUSKAL HERRIA SOZIALISTA



Ale berezia
Ezker
Iraultzailearen
aldizkaria

GAZAKO genozidioa ge!ditu



Elkartasuna Palestinako herriarekin

Sarraski sionista gelditu

Gazako genozidioaren aurkako mobilizazioek munduko kaleak bete dituzte

Israelgo Estatuak Gazako zerrendan piztutako sarraski basatia ezin daiteke hitzez adierazi. Bonbardaketek etengabe pilatzen dituzte hildakoak (3 milatik gora, herena haurrak) eta zaurituak (10 milatik gora). Bertakoak exodo behartuta eta gosera kondenatzen ari da, urik, elektrizitatearik, elikagairik eta botikarik gabe. Milioika pertsonen haserrearen altxatu da egoeraren aurrean.

Dozenaka manifestazio egin dira munduko bazter guztietan, bereziki herrialde arabiarretan, baina baita AEBetan eta Europan ere. Hirietako kaleak gainezka egin dute genozidio sionistaren aurka, herri palestinarrekin elkartasunean, eta Mendebaldeko inperialismoaren zinismo latza salatuz. Haserre hori borrokarako bandera bihurtu da, Netanyahuren Gobernu erreakzionario, arrazista eta faxistaren plana argi baino argiago ikusten delako: ihes egitea ala akabatuak izatea, hori da Gazako zerrendan pilatzen diren 2,2 milioi biztanleei ezarri dien aukera.

Zerrendako iparraldeko 1,1 milioi gazatarrei ebakuazio mehatxua eman zaie, 300.000 soldadu mugan kontzentratu dituen inbasio militar baten asmoen aurrean. Azken batean, krimenak a posteriori justifikatzeko aitzakia besterik ez da. Ebakuazio hori ezinezkotzat jo dute NBEk eta OMEk, eta azken horrek adierazi du “heriotza-epaia” izango dela ospitaleetan pilatzen diren milaka zauritu eta gaixo kritikoentzat, baita haurrentzat eta adinekoentzat ere.

Plan kriminal horrek AEBen eta EBren babesa izan du, Von der Leyenek Israelera egindako bisita lotsagarriarekin antzetzuta dena. Inolako eragozpenik gabe babesten dute ekintza oro, izanak izan ekarriko dituen ondorioak. Jarrera hori mantenduz, kontinente osoan manifestazio masiboak egin ondoren, eta propaganda inposatzeko ezintasunaren aurrean, ñabardurak egitera behartuta egon dira orain.

Elkartasun internazionalistako mugimendu eredugarria

Manifestazio itzelak izan dira mundu arabiarreko herrialde guztietan, Yemen, Irak, Qatar edo Jordanian, non gogor zapaldu zituzten, Egipton edota Marokon, zeinak berriki harremanak berreskuratu baitzituen Israelekin, estatubatuarren babespean. Masa arabiarren mobilizazio erraldoien aurrean, kontrakoa ikusten da herrialde horietako gobernuen erabateko paralisian. Diktadura militar ustelak horiek negozio mamitsuak egiten dituzte Israelekin, Europarekin eta AEBekin, eta urteetan lagundu dute Palestinaren gaineko zapalkuntza sionista mantentzen.

Zalantzarik gabe, protesta horiek askoz haratago joango diren beldur dira, elkartasuna herri arabiarren askapenaren aldeko altxamendu bihurtzeko arriskuaren aurrean. Udaberri arabiar berri baten beldur dira, eta horregatik aiene eta adierazpen hutsalak egiten dituzte sarraskiak “nazioarteko zuzenbidearen” mugak errespetatu ditzan. Baina praktikan, diskurtsoetatik haratago, aspaldi abandonatu zuten herri palestinarra. Hortik etorri dira urte hauetan Israelekin harremanak berrezartzeko egin diren mugimendu etengabeak, negozio oparoak egin ahal izateko. Orain Palestinaren aurkako zigorraren tamainak hori guztia zapuztu dezake.

Bestalde, AEBetako mobilizazioek gora egin dute etengabe. Milaka mordoak mobilizatu dira New Yorken, Chicagon, Portlanden, San Frantziskon, Kansas Cityn, Washington DCn... sionisten basakeriaren aurka eta, batez ere, bere gobernuak Gazaren aurkako genozidioan izandako parte-hartze lotsagabearen aurka. Etxe Zuriak gerraontziak eta bi hegazkin-ontzi bidali ditu berehala, Ekialde Hurbilean inork ezin dezan erantzun militarrik eman prestatzen ari den palestinar herriaren garbiketa etnikoari.

Hemen Bidenen gobernu “demokrata” ikusten dugu, ezkerretik batzuk aurrerakoitzat jotzera ausartu zirenak, eta militarismoaren ordezkari gogorrena bihurtu dena. Milioika lagunek Ipar Amerikako hamarnaka hiritako kaleak berriro hartu

izanak agerian uzten dituzte Ipar Amerikako inperialismoak dituen zailtasun larriak.

Eta gauza bera esan dezakegu Europari buruz, Londres, Glasgow, Madril, Paris, Lyon, Erroma, Milan, Atenas eta abarretako kaleetara ere dozenaka mila atera baitira, nahiz eta gobernu asko, errepresio irekiaren bidez eta diktadura militar bati dagozkion neurriekin, Palestinarekiko manifestazioak edo edozein elkartasun-sinbolo eragozten saiatu.

Frantzia, Macronek Palestinako auziaren aldeko manifestazioak indarrez eragozteko agindua eman dio poliziarri, eta NPARI terrorismoaren apologia leporatzeko mehatxua ere egin du, bere webgunean argitaratutako ohar baten bidez. Britainia Handian, Justizia ministroak bandera palestinarra duena atxilotzeko agindua eman du, baina ezin izan dute jendetzaaren manifestazioen aurrean. Eta Alemani, sozialdemokratik eta berdeak buru dituen Gobernuak, Die Linkeren babes lotsagarriarekin, preso palestinarrekiko elkartasun-erakunde bat legez kanpo utzi du, eta Israelen aurka eta Palestinarekiko elkartasunez publikoki manifestatzen den edonor jazartzen eta atxilotzen dute. Hau izango da Borrellek aipatzen zigun lorategi europarra!

Israelen basakeria hain handia izan da, ezen ez errepresioak ez mendebaldeko komunikabide burgesen propaganda sionistaren kanpaina nazkagarriak, genozidioa moztarazteko eta justifikatzeko, ezin izan baitute borrokaren goranzko mugimendu masibo bat geldiarazi. Elkartasun mugimendu horrek gora egingo du datozen asteetan, batez ere Gaza suntsitzeko asmo bakarra duen inbasio militar bat dagoelako, ahal bada, 1948an bezala, bertako biztanleak kanporatzeko.

EBk twitterri ohartarazi dio Hamasen aldeko ustezko desinformazioa zabaltzen ari dela. Israelgo Gobernuak bertan dauden kazetariak mehatxatzen ari da, herio mehatxuak barne. Kosta ahala kosta eragotzi nahi dute Palestinako herriaren genozidioa zuzenean transmititzea. Prentsa-askatasunari emandako kolpe izugarria da, eta komunikabide gehienek isiltasun konplizea mantentzen dute.

Espainiako Estatuan, hainbat mobilizazio jendetsu egon dira hiri garrantzitsuetan. Baina hain zuzen ere Pedro Sanchezen Gobernuak (Sumarrek, PCEk eta Podemosek parte hartzen dute bertan) Israelen krimenak justifikatzen dituen kanpaina nazkagarri horretara batu da etengabe, autodefentsa eskubidea dela aitzakiatzat hartuta.

Hala esan zuen Pedro Sanchezek mitinean, hori bai, zehaztuz bere burua defenda dezakeela, baina nazioarteko lege-

dia errespetatuz! Nazioarteko legea? Israelek sistematikoki urratu ditu NBEren ebazpen guztiak, lurralde palestinarrean legez kanpoko kokalekuak eta apartheid politika ezarri ditu, eta nahieran jarduten utzi zaie Gazan eta Zisjordanian haurrak, emakumeak eta gizonak inpunitatez hiltzen dituzten kolono eta soldaduei. Zer broma da hau? Inozoak garela uste al dute?

Gerraren norakoak. Netanyahuren aurrerantz ihes egitea eta eskualdeko gatazka baten arriskua

Israelek barne krisi sakona bizi du, eta horrek gatazka zibilarren ertzean jarri du. Testuinguru horretan, gero eta nabarmenagoa da Hamasen erasoa Israelgo agintea militarrek eta zerbitzu sekretuek, nahiz bere kontraparte estatubatuarrek ezagutzen zutela. Azken finean, erasoak Netanyahu-ri haize poltsa izugarria eman dio. Bere Gobernuak Israelgo Estatuak sortu zenetik izan den erreakzionarioena da, bere baitan elementu argi eta garbi faxistak biltzen baititu.

Orain zauri guztiak ixten saiatzen ari dira, gerraren eta Gazako suntsiketaren izenean batasun nazionalera deituz, eta, oraingoz, kontuak ematea saihestuz, antza ustezko segurtasun-akatsak inoiz ez bartziren gertatu. Aldi berean, berak eta bere kide sionista faxistek egoera baliatzen dute joera diktatorialak indartzeko, eskubide demokratikoak erasotuz eta murriztuz. Azkenik, Netanyahuren alderdiaren lege proposamen bat, “moral nazionala kaltetzen duten” herriarrak atxilotu eta espetxeratzeko, informazioa zabalduz edo etsaiari mesede egingo dion “propaganda” eginez. Hau da demokrazia israeldarra!

Baina maniobra horiek guztiak gorabehera, eta baita egoera horretan ere, Israelgo gizartearen pitzadurak ez dira ixten, eta bide horretatik jarraituz gero, maila altuagoan ere leher litezke.

Tel Aviven, Defentsa Ministerioaren egoitzaren aurrean, bahituen erreskatea negoziatzeko eta Netanyahuren dimisioa eskatzeko egindako protestak barne krisiak jarraitzen duen seinale dira. Nahiz eta larrialdi nazionaleko gobernu bat eratu, Knesseteko 120 eserlekuetatik 66ren babesarekin, oposizioak alderdi nagusiak, Yair Lapidena, bertan sartzeari uko egiten jarraitzen du Netanyahuk muturreko alderdiekin hausten ez duen bitartean. Horrek ez du esan nahi Gazako sarraski basatia babesten ez duenik; aitzitik, nolabaiteko euste-eginkizuna betetzen saiatzen da, Israelgo gizartearen barruan krisia larriagotzea eta Ekialde Hurbilean gerra hedatzea saihesteko.

Israelgo prentsan agertu diren inkestak arabera, iritziz publikoaren erdiak baino ge-





hiagok (% 56) uste du Benjamin Netanyahu lehen ministroak kargua utzi beharko lukeela borrokak amaitzen direnean. Eta gauza bera pentsatzen dute % 52k Yoav Galant Defentsa ministroari buruz. % 59k ez du inolako konfiantzarik Gobernuarengan gerra kudeatzeko, edo apur bat baino ez, eta oposizioako alderdien boto-emaitzen % 88k ez du inolako konfiantzarik Gobernuan. Netanyahu, bere Gobernuak eta Israelgo klase menderatzaileak aurrez aurre izan ditzaketen konplikazio izugarriak erakusten dituzten datuak, bereziki inbasioa hasten denean eta Israelgo armadaren bajak hainbat analistak ohartarazi duten bezala matxinatzen direnean.

Jakina, erretorika eta propaganda belizista izugarria izan arren, Israelek Gazako inbasioari oso baldintza negatiboei aurre egin behar dio, eta horrek ez du zerikusirik aurreko egoerekin. Horri eskualdeko gerra pizteko arriskua gehitu behar zaio, Hizbullako gatazkan sartzearekin batera. Izan ere, Hizbullak mehatxu egin du, Gazan sarraski bat eginez gero, eta Iranekin liskar bat izanez gero.

Baina, batez ere, masak sartu dira eszenatokian, mundu arabiar osoko eta AEBetako eta Europako zati handi bateko kaleak betez. Hori dela eta, mugimendu diplomatiko asko ari dira behartzen gatazka ez eskalatzeko eta eskualdeko erregimen ustel asko soken aurka jar ditzakeen gerra saihesteko, eta

AEBk eta Europako potentziek bizi duten krisi politiko eta sozial larria ere sakondu baitezake.

Herri palestinarraren borroka eta iraultza sozialistaren beharra

Nazio askapenerako herri palestinarraren borroka eraginkorra izango da programa iraultzaile internazionalista eta sozialista batekin.

Nazioarteko Ezker Iraultzailetik herri palestinarrak bere indar guztiekin estatu hiltzaile eta kolonialista sionistaren aurka borrokatzeko duen eskubidea defendatzen dugu, baita masa-mobilizazioetarako, greba orokorrerako eta, jakina, autodefentsa armaturako eskubidea ere. Azaldu dugun bezala, kontua da zein programa politikoren pean eman daitekeen borroka hori burgesia sionista eta bere aparatu errepresibo eta militarista boteretik kentzeko, baita burgesia arabiarra ere, palestinarra barne, Israelgo Estatuarekin kolaboratzen eta negoziatioak egiten jarraitzen baitu. Eta

hor frogatzen da, azken finean, Hamasen eta milizia islamisten estrategia integritate eta burgesa ezindua.

Ezin dugu ahaztu Hamas, programa erlijioso oso erreakzionarioa zuen erakunde fundamentalista, bere garaian inperialismo estatubatuarrak finantzatu zuela, talibanak bezala, Palestinako askapen nazionalen mugimenduan nagusi ziren ezkerreko indarrei eusteko.

Netanyahu bera Hamaseko buruzagitzarekin akordioak egiten ari zen Gazan, indarrak Zisjordanian zentratu, asentamenduak hedatu eta kolonien talde paramilitarren ekintza armatua indartzeko asmoarekin. Israelgo presidentek argi hitz egin zuen horri buruz 2019an: "Palestinako Estatu bat zapuztu nahi duen edonork Hamasen errefortzua babestu behar du, gure estrategiaren parte da". Hala ere, estrategia horrek arrakasta izan zuen, Al Fatahen eta PAEren porrotaren ondorioz. Izan ere, Osloko akordioaren ondoren, Is-

raelgo polizia- eta militar-azpikontrataste bihurtu zen lurralde okupatueta, biztanleria palestinarra arrastoan mantentzeko.

Palestinako masa zapalduak traizionatu egin dituzte hamaika aldiz. Zintzoki aitortu behar da, eta horren ondorioak atera. Alternatiba ez da mulasen Iran, ez da integrismo fundamentalista, masa-borrokan, greba orokorrean eta matxinadan oinarritutako estrategia eta politika iraultzaileak baizik.

Era berean, genozidio hori ez dugu geldituko nazioartera dei hutsak eginez, herri palestinarraren zapalkuntzaren konplize baita, Espainiako Estatuan eta Europan ezker erreformistak egiten duten bezala. Egun hauetan ikusten ari garen bezala, programa iraultzaile eta sozialista baten bidez, masa-borrokak bakarrik geldiaraziko du gure anai-arreba palestinarren aurkako sarraskia.

Komunista iraultzaileok baldintzarik gabe babesten dugu herri palestinarraren borroka hamarkadetako okupazio eta sarraskiaren aurka. Eta hori iraultza sozialistaren programa eta metodoak proposatuz egiten dugu. Palestina libre bat Palestina sozialista bat izango da, eta horrek nahitaez ekarriko du iraultza sozialista Israelen ere, estatu sionista eta haren makineria militarra eraitsiz.



PALESTINAR HERRIA SARRASKITU?

Ez dago arazorik, baina nazioarteko zuzenbidea errespetatuz esaten digute!

Netanyahuren gobernu sionista, arrazista eta faxistak Gazan abian jarritako sarraski genozida argi eta garbi justifikatu du Europako sozialdemokraziak, Israelek bere burua defendatzeko duen eskubidearen izenean. Hala planteatu du jendaurrean Pedro Sánchez Espainiako Gobernuako presidentek, eta Estatu sionistaren jardura basatiaren aurrean kritika guztiak egiteaz arduratu da. Izan ere, estatu sionistak, duela hamarkada batzuetatik hona egin duen bezala, nazioarteko edozein motatako legeria urratu du, eta gerra krimenak egiten ari da, bereizi gabeko bonbardaketekin, ospitaleak eta eskolak barne, eta setio baten bidez, Gazako Zerrendako biztanleei ur, elikagai, botika edo elektrizitate hornidura eten die, gosez, egarriz eta gaixotasunez hiltzeko, eta haien lurretatik kanporatzea behartzeko, 1948an bezala.

Testuinguru horretan, Pedro Sanchezek eta PSOEek Israelek bere

burua defendatzeko duen eskubideaz hitz egitea gustu txarreko txantxa da. Palestinarren garbiketa etnikoa bultzatzen duten indar faxistek zuzendutako Estatuak 70 urte baino gehiago daramatza gatazkari buruz NBEk emandako Ebazpen guztiak urratzen, eta ez da ezer gertatu. Are gehiago. Mendebaldeko inperialismoak eta bere lekaioek Estatu hau babesten, armatzen eta finantzatzen jarraitu dute, bere krimenak gorabehera.

Netanyahuren Gobernuak ia 2.000 haur gazatar hil ditu dagoeneko Zerrendaren setioan. Pedro Sanchezek kondennatu al du? Deitu al du hiltzaile hauekin harremanak haustera? Guztiz kontrakoa. Enegarren aldiz, “nazioarteko zuzenbidea” den maskarada hori betetzeko eskatzen die, hau da, potentzia inperialistek eta burgesiak edozein herri inbaditzeko, bonbardatzeko, hiltzeko, zapaltzeko eta espetxeratzeko duten eskubidea, beren interes ekonomiko eta geopolitikoak defendatzeko.

Pedro Sanchezek begiak ditu ikusteko, munduko beste guztiek bezala, eta egiaztatzeko indar militarrek eta kolono israeldarrek, palestinarrak behe-mailakotzat hartzen dituzten zale sionistez beterik, karta zuria dutela nahi dituzten basakeriak egiteko. Zein nazioarteko eskubidez hitz egiten digu Pedro Sanchezek? Zuzeneko genozidioa ahalbidetzen duena?

Pedro Sanchezen jarrera horrek, zapaltzaile kolonialista bat biktima bezala hartzen duenak, arrazoi material sendoak ditu azalpena emateko. Izan ere, Espainiako Estatuak Ekialde Hurbilean egiten dituen inbertsioen bigarren herrialdea, Saudi Arabiaren diktadura teokratikoaren ondoren, Israel da. Herrialde horrekin 3.000 milioi euro baino gehiagoko merkataritza-harremanak ditu, eta 2022an 2.170 milioi euroko esportazio errekorrak,

Sacyr, Indra, ACS edo Comsa bezalako multinazionalak baliatzen dituztenak. Esportazioek milioiak

hartzen dituzte armamentuan, zehazki 9,3 milioi 2022ko lehen sei hilekoan. Azkenean, beti bezala, sozialdemokraziarentzat negozioak negozioak dira!

Pedro Sanchezek ere, eskuin muturraren aurkako borrokaz beteta, ez du arazorik Netanyahuren Gobernuarekin posizionatzeko, Israelgo Estatuak sortu zene-tik erreakzionarioena baita. Inperialismo iparramerikarraren eta Bidenen Exekutibo ultramilitaristaren aurreko erabateko menekotasunak markatu zuen kanpo-politikaren noraeza, Ukrainan izan zuen abentura inperialistan oinarrituta, eta Saharako herriaren kausaren behin betiko uztea ekarri zuen, Marokoren okupazio basatiari karta zuria emanez.

Kanpo-politika barne-politikaren jarraipena da beti, eta Pedro Sanchezen Gobernuak Gazako genozidio izugarriaren aurrean duen jarrera lotsagarriak are nabarmenago uzten du hori. Yolanda Diaz eta Sumar, Izquierda Unida eta Podemos, ministroen kontseiluko kideek eta EH Bildu eta ERC parlamentariak jarrera kritikoa izan dute estatu sionistarekiko eta elkartasun formalarekiko, baina horrekin ez da nahikoa. Irmo gaitzetsi behar da Pedro Sanchezen eta PSOEren jarrera eta, batez ere, kaleetan elkartasun mugimendu internazionalista altxatu behar da, mundu guztian ikusten ari garen bezala. Israelek aurrera daraman genozidioa eta bere konplizeak geldiarazi behar dira, eta argi esan behar da. Konplizeen artean Espainiako Gobernua dago!



Gobernatzen gaituen sozialdemokraziaren zinismoa